

Sygnatura akt VI U 1035/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 września 2016 roku

Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Tomasz Korzeń

Protokolant st. sekr. sądowy Anna Kopala

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 września 2016 roku

sprawy z odwołania K. P.

od decyzji z dnia 3 listopada 2014 roku znak (...)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w G.

o przyznanie renty socjalnej

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w G. z dnia 3 listopada 2014 roku znak (...) w ten sposób, że przywraca ubezpieczonej K. P. prawo do renty socjalnej od 1 listopada 2014 do 31 października 2016 roku..

SSO Tomasz Korzeń

VI U 1035/14 UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 3 listopada 2014 roku znak: SOC/o439207/15 Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił ubezpieczonej K. P. prawa do renty socjalnej.

Ubezpieczona K. P. odwołała się od tej decyzji. Podała, że decyzja ta jest dla niej krzywdząca albowiem od 11 lat pobierała ona rentę socjalną. Nadal jest osobą niezdolną do pracy. Z powodu niedowładu kończyn dolnych (dziecięce porażenie mózgowie) nie jest w stanie wykonywać zawodu wyuczonego – sprzedawca. Dotychczas nie pracowała zawodowo. Oprócz dziecięcego porażenia mózgowego cierpi także na alergię, astmę, nerczycę, zanik mięśni w lewej nodze. Z powodu rozszczępu kręgosłupa jest pod stałą opieką lekarza neurologa.

Pozwany ***Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.*** wniósł o oddalenie odwołania. W uzasadnieniu podał, że Komisja Lekarska ZUS w Z. orzeczeniem z dnia 27.10.2014 roku ustaliła, że ubezpieczona nie jest całkowicie niezdolna do pracy. Na tej podstawie organ rentowy w spornej decyzji odmówił skarżącej prawa do renty socjalnej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczona K. P. urodziła się (...). Do dnia 31.10.2014 roku pobierała rentę socjalną. W dniu 10.09.2014 roku wystąpiła z wnioskiem o dalszą wypłatę renty socjalnej. W orzeczeniu z dnia 27.10.2014 roku Komisja Lekarska ZUS w Z. ustaliła, że skarżąca nie jest całkowicie niezdolna do pracy. Decyzją z dnia 3.11.2014 roku organ rentowy odmówił ubezpieczonej prawa do dalszej wypłaty renty socjalnej. / ***bezsporne*** /

K. P. od dziecka pozostaje pod opieką lekarzy, głównie ortopedów i rehabilitantów, z powodu mózgowego porażenia dziecięcego pod postacią niedowładu czterokończynowego, nasilonego na kończynach dolnych i śladowego na

górnym. Jest też alergikiem leczonym przewlekle, w tym sterydami, z powodu astmy oskrzelowej. Przebyła również zespół nerczycowy. Była wielokrotnie operowana z powodu końsko – szpotawego ustawienia stóp. Jest otyła z powodu przewlekłego leczenia sterydami oraz braku ruchu spowodowanego niepełnosprawnością. Stawy skokowe i stopy zniekształcone. Dodatkowo obrzęki na goleni i okolicy kostki bocznej po stronie lewej. Blizny pooperacyjne. W badaniu palpacyjnym bolesność uciskowa w okolicy kostki bocznej, zewnętrznej krawędzi stopy, a zwłaszcza u podstawy V kości śródstopia. Stopa prawa zniekształcona. Ma w znacznym stopniu zniekształconą funkcję statyczną i dynamiczną narządu ruchu. Zasięg samodzielnego przemieszczania się nie przekracza kilkudziesięciu kroków. Dysfunkcja ta spowodowana jest dziecięcym porażeniem mózgowym, w wyniku którego doszło do spastycznego niedowładu kończyn dolnych i utrwalonych zniekształceń obu stóp i stawów skokowych. Wymaga dalszego leczenia rekonstrukcyjnego i następnej dalszej rehabilitacji.

Po październiku 2014 roku K. P. była nadal całkowicie niezdolna do pracy do 31.10.2016 roku. Wymaga dalszych zabiegów naprawczych na kończynie dolnej prawej i leczenia usprawniającego. Niezdolność do pracy spowodowana została naruszeniem sprawności organizmu powstałym w okresie przed ukończeniem 18 roku życia.

dowód: opinia biegłych sądowych: lekarza ortopedy R. K. i lekarza neurologa E. K. k. 22-37, 56-59

dokumentacja medyczna w aktach ZUS /

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U z 2013.982) renta socjalna przysługuje osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało: 1) przed ukończeniem 18. roku życia; 2) w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej - przed ukończeniem 25. roku życia; 3) w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej. Ustęp zaś 2 stanowi, że osobie, która spełnia warunki określone w ust. 1, przysługuje: 1) renta socjalna stała - jeżeli całkowita niezdolność do pracy jest trwała; 2) renta socjalna okresowa - jeżeli całkowita niezdolność do pracy jest okresowa. Natomiast całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy (art. 12 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, Dz.U.2016.887, zwana dalej ustawą emerytalną). Art. 107 ustawy emerytalnej wskazuje, iż prawo do świadczeń uzależnionych od niezdolności do pracy oraz wysokość tych świadczeń ulega zmianie, jeżeli w wyniku badania lekarskiego, przeprowadzonego na wniosek lub z urzędu ustalono zmianę stopnia niezdolności do pracy, brak tej niezdolności lub jej ponowne powstanie.

Organ rentowy, mając na uwadze treść orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS w Z. odmówił ubezpieczonej prawa do renty socjalnej, wobec braku istnienia całkowitej niezdolności do pracy.

Istotnym w sprawie było, czy ubezpieczona jest po październiku 2014 roku całkowicie niezdolna do pracy i czy niezdolność ta została spowodowana naruszeniem organizmu powstałym w okresie przed ukończeniem 18 roku życia lub w czasie nauki w szkole lub w szkole wyższej, i czy niezdolność ta jest trwała czy okresowa. W związku z tą okolicznością Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych: lekarza ortopedy i lekarza neurologa, a więc specjalistów z zakresu schorzeń zgłoszonych przez ubezpieczoną (art. 278 § 1 K. p. c.).

Biegli sądowi: lekarz ortopeda R. K. i lekarz neurologa E. K. ostatecznie, po zapoznaniu się z zastrzeżeniami organu rentowego, ustalili zgodnie, iż ubezpieczona K. P. po październiku 2014 roku była nadal całkowicie niezdolna do pracy do 31.10.2016 roku, a niezdolność ta spowodowana została naruszeniem sprawności organizmu powstałym w okresie przed ukończeniem przez nią 18 roku życia.

Odwołująca K. P. zgodziła się z opinią biegłych sądowych. Organ rentowy ostatecznie, po wydaniu opinii uzupełniającej przez biegłych, nie wniósł do niej zastrzeżeń.

Sąd nadał opiniom biegłych przymiot wiarygodności. Biegli w sposób jasny przedstawili powody swoich twierdzeń. Wskazali występujące u ubezpieczonej schorzenia oraz ocenili ich wpływ na jej zdolność do pracy. Biegli oparli się na dokumentacji medycznej zawartej w aktach organu rentowego, na wywiadzie uzyskanym od ubezpieczonej. Opinie sporządzili zgodnie ze zleceniem Sądu, są one jasne, logiczne, spójne i zbieżne ze sobą. Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 3 listopada 1976 r. w sprawie IV CR 481/76 -OSNC 1977/5-6/102 „sąd nie może oprzeć swego przekonania o istnieniu lub braku okoliczności, których zbadanie wymaga wiadomości specjalnych, wyłącznie na podstawie konkluzji opinii biegłego, ale powinien sprawdzić poprawność poszczególnych elementów opinii, składających się na trafność jej wniosków końcowych.” Sąd Okręgowy w pełni podziela przedstawiony pogląd i opierając się o niego uznał, że opinie biegłych spełniają te kryteria. Wnioski końcowe opinii stanowiły bowiem integralną część z innymi poszczególnymi ich elementami. Analiza tych elementów wskazuje, zdaniem Sądu, na brak możliwości przyjęcia innego orzeczenia niż te, które wydali biegli. Sąd nie miał tym samym powodów by odmówić opiniom przymiotu wiarygodności.

Sąd ustalając stan faktyczny w sprawie oparł się na opiniach biegłych oraz na dokumentach zgromadzonych w aktach organu rentowego, których wiarygodności strony nie kwestionowały. Dokumenty te nie budzą również wątpliwości Sądu, wobec czego zostały uznane za wiarygodne w całości.

Mając to na uwadze Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 K.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przywrócił ubezpieczonej prawo do renty socjalnej od 1.11.2014 roku do 31.10.2016 roku.

SSO Tomasz Korzeń